

هه نده كانى (مستهر گرینڤك) له مانى هه وره كانى دانيال دا ... على شځ عومهر

كات دهست به خو نښته وى مانى (هه وره كانى دانيال) 1 بهختيار
على دهكەين، دهر كهوته كانى تراژيدىي ژهه پاتى ناوهراسه،
دهرده كانى سياست و سته مكارى، هه ستركون به توانه وه له نځو
گهر دگر بوونى كښى ژانوه، نه زانين و پى نه بردن به
نه نيه كانى بوون و نه بوونى ئهوين به چه مكه ئينسانيه كهى،
كاره ساته كانى جهنگ وهك تارمايى سهر پكرى قزوهن له پيا و له نځو
دهروونى كار هكته كانه وه به هه ماهه نكي سهر دهر كهن، ئه مانه به اده يهك
وهك زيندگى تځكشكاون، ناژين، ته نانهت خهونيش ناتوان پاساويان
بداته وه، قهره بوويان بكاته وه، برځك سه نگرى دهر وويان اكر و
خهون به ديوه جوانه كهى ژيان وه بيين، جگه له مځكه خهونيان
نيه، هه موو له ژر يهك كاريگر يدان، به يهك دهر دوه دهنه نځو،
قهران قهران اده كښت، ئامبازى يه كتر دهن، بپه ئاسايه يهكى
تاك خهونى گشت بيينى، يان به پځه وانه وه، گشت يهكى تاك بپته
خهونيان، كاره سه ته كان له سځينه وهى جياوازيه كانه وه دهستپځه كات،
جياوازي له خهون، له هه نگانان، له چه قين و له سځينه وهى چه مكي
باو، كه به درځزايى شو نكات و سهر دمه جياوازه كان چاره سهر و
ساځځكر دنى برينه كان دژوار دهكات، به ئاسته مځنى دهنگى ئومځد
ده بيستر و نابيستر، ماكى ترس به ته واهه تى دهستى به سهر ياندا
كځشاوه، قوتار بوون له ترسى ژيان زگار نه بوونه له ترسى مردن،
جځگير بوونه له هچى و پوچى و بپ مانايى، له نه گځځيى ستايلى
ژيان گوزهران و شوناس و ناسنامه، ئه وه ندى مځځى بهدى هځنانى حهزو
خواستى غهريزه ن، ئه وه نده به داواي هځسالارى بيرو ئاوهزو هزرى
مرځپى نين، ئه مش ئه وه ندى شځك و پشه مه له سروشتى مځځق، ئه ونده
هځدمه گرتن و داكځكى نيه له ادهستبوون به دهستى چاځه نووسى
چاوه رونكراو.

ههر چه نده هځگه زى گځځانه وه هه مه لايه ن و فره هه نده چه نده ها
ووداو به يه كه وه ده به سته، ده توان به ووردى شځځه وه، پځداويستى
غهريزى و دنياي خه پيا به ديبځن، وځنه جياوازه كان به رجه سته بكات،
ئاسته كانى گځځانه وه و ئاره سته كانى له ناو ده قدا، ئه وه ئاشكرا
دهكات كه ئه م مانه له سځنگه ئه وهى توانيو يه تى ئاست و

ئاراسته كانى گيـ انهـوى همه جـر فـراهـهـمـبـكات له نـو تـكـسـكـدا
گرـبـدات دهـكرـ به تـكـستى ئاـوتـه هـهـژـمارـبـكرـت، تـكـست له نـو تـكـست
يان ئـمان له نـو ئـماندا، تا له ئـنـجامدا دهـگـهـينه ئـو دهـقـى كه
به ئاسته كانى گيـ انهـوه، پهـيوهـندى له نـيـوان تـكـست يان دوو
بهـسـرهـات له دوو سـهـردهـمى جـياـواز بهـيـهـكهـوه گرـبـدهـات،

ئـمانـهـكه

ئـم ئـمانـه پهـيوهـسته به شوـنـكى جوگـرافـيـهـوه، به شارـكـ يان
ووـاتـكـ، له چـوار لـوه به دوژمن گـهـمارـدراوه دهـسـتـپـكى ئـمان به
كهسى يـهـكهـمى تاكهـوه ئـدهـچـته نـو زنجـيرهـى گـانـهـوه، به هـوتـكى
له سـهـرخـ پردى له يـهـكـگـهـيشـتن له تـهـكـ وهـرـگرـدا، ئـاـو وـبـردهـكات،
پهـيوهـسـتـكـردنى وهـرـگر به پـرسـيار كـردن و تـانـامان له خوـنـدنهـوى
ووداوهـكان، له گـايـ كارـهـكتـهـرى هـمـه جـرهـوه ئـنـجامـدهـدرـت،
گـانـهـوه به ديارـيـكـردنى ئاسته كانى دهـلالـه، هـهـدـهـسـتـ به پـرـكـردنهـوى
ووبـهـرهـكان، به هـهـدـهـكـردنى بـير و هـهـنـدهـكانى هـهـسـت و نهـسـت له
قـهـوارـكى فـانـتـازيـدا و تـوانـهـوه، ئاـوتـه بـوون ئـنـجامـدهـات،
دهـمـانـگـهـيـنـته تـكـستى كـتـايى ووداوهـكان، بـهـئـهـوى گووتـايى ئـمان
هاوسـهـنگى خـى له دهـسـتـبـدات، ئـمانـووس تـكـست به كـراوهـيى
بهـجـدهـهـت، بـوارـكـ بـ وهـرـگر دهـرخـسـنـكه سـهـرـفـرازه له ديارى
كـردنى داهاـتـووى شارى (ديلاوار) پاش كارـهـسـاتهـكانى شـهـر كه وهـكـ
دهـرـئـهـنـجامـكى كـتـايـه.

گـانـهـوه لهـم ئـمانـهـدا پـشـ ووداوهـكهـوت، هـهـر له دهـسـتـپـكهـوه
پهـيـتا پهـيـتا زهـمـينه خـشـ دهـكات بـ باوهـهـنـان و وهـرـگـرتنى مـتـمانـهـى
وهـرـگر، ئاـوـزه بـوونى به دانى شـهـرـعيـهـت، هـهـكـشانى درامـايى گـانـهـوه
له بهـرهـوپـشـچـوونى زنجـيرهـى ووداوهـكانـدا، پهـپـ و بـيانـوو
دهـرهـخـسـنـكه، له بزاقى شوـنـكات، له تـهـنـگـهـزهـى بـوون، له هـهـنـدهـكانى
اـبـردوودا، به ئايدـلـلـژيا پاساومان بـ دهـهـنـت، ديسـپـلين كـردنى
ئايدـلـلـژيا يـهـكى ديارـيـكـراو بـ له بارـبـردنى چـهـمـكهـكانى مـهـعـريفـه،
گرـدانى به ناخى مـرـقـهـوه له يـهـكهـمـين نـيـشانـهـكانى هـهـگـيرـسانى
جـهـنـگـهـوه دهـسـتـپـدهـكات، له بـاـوبـوونـهـوى درم و پهـتـايـ خـهـونى
لـكـردنهـوى سـهـر له جـهـسـته، فـوبـيـايى سـهـرـبـين و اـكـردن له دهـسـتى
دوژمنـكى نـهـزـنـراو كه به خوـنـى سـهـريان تـيـنـووه (يـهـكهـمـين سـهـرـبـرين نه
له سياست، نهـلـهـعـشق، نهـلـه تـانـهـوه سـهـرـچـاوهـى نـهـگـرتـووه، بهـكـو له
تـاريـكى ناخـهـوه له قـوـايى خـهـونـهـوه هاـتـووه — ئـمان ل 173).

بـگـومان تـاريـكى ناخ وهـكـ ئاكامـكـ له بـشـايـيـهـوه نـهـهاـتـووه، بهـكـو

و نه په که له يا، م ژوو په ك له خود ج گير ده كات، ستی نيشته مني په كانی غريزه كليلا کی كورت كراوه په ب چوونه ن و پ شينه ی ئاس كانی خهون و ترس و ئه فسانه وه، به هانه په که ب سپي كړنه وهی كار ه ساته ه شه كانی جهنگ، پرده پ شيه په که ب شار د نه وهی ووی ناشرينی سته مكاران چونكه (سهرجه م خهونه كان بریتين له ت ركړدنی ئاره زووه شار او ه كان 2، هه خلیسكان (میتا ف رس) له ئاست په كتا خستنی ئاره زووه شار او ه كان، له سر س ئا استه كار ده كات، په كه م به دیوی ناوه وه، ئاشكر ا كړدنی نيشته مه نی ن و به رزه من (superego) به گو ره ی منی (ego) یاد كړدنه وهی به سهر هاته كانی ا بردو و په كسانه به كار ه ساته كه خ ی، به مانا په کی تر سهر نه كه و تن، له جیا كړدنه وهی ئم ئا و ته بوونه له دو ژمنا په تی به ستر او ه به كه له پور کی د رین و به به سهر هاته کی م ژووی پ له نه هامه تی جهنگ و بگره و برده ی شه ی مانه وه، كه سهر چا وه كهی م ژووی په کی خو ناوییه له سر بنه مای چه و ساندنه وه و زیندانی بنیا تنراوه، شو منی ووداوی مانه كه ته ژیه به گیانی ت ه كړدنه وه، دا ك كيكړدنه له مانه وه، له خود، ترسه له هره شه ی س ینه وه، جهنگ، جهنگی شك په له سنور کی ئا ب و و قه دراو به دو ژمن، ووداوه كانی ئم مانه له مهر شار کی ژه ه اتیه ناوی (دیلاوار) ه بناغی شار ه كه زیندانی بووه، م ژووی ئم شار ه له م زه خانه پار زراوه، كه س ك به ناوی (دانیال) وه نوو سیوویه تی، شاری (مه مه دحه سار) كان گای تی ره، دو ژمنه، په ك كه له هاو سنووره كانی، ئیمام سوبحان به ه و ت کی ئایینی حوكمی ت دا ده كات، له كاتی خ دا شاری (دیلاوار) له بن ده ستیدا بووه، ئیستا رزگار یان بووه، به ام دو ژمنا په تی نیوانیان هر ماوه، له شاری (دیلاوار) دا نه خ شيه کی سهر ته شه نه ی كړدوه، خهون كه د ه او کی دروست كړدوه، كه س كه ده چیته خهونیان سهر یانده بریت، ده سه ات به سهرجه م تیمه كانییه وه، ده گ ر ب ئو كه سه وه همه په یی كه ده چ ته ن وخهونه كانیان، سهر یان ده بریت، ب ئم مه به سته ش په نا ده بنه بهر س و نه ك ش، تا و نه ی بكوژه كه بك شیت، ئمه ش به هاو كاری سیامه ند كه دك تری دهروونییه، مامی (نوار زه ریاواری) ه له دوا پیدا به (مستر گرین ك) ده ناسر ت، له عیاده كهی مامی كار ده كات، ده توانی خهونی كه سانی ديكه ببین ت، دك تری مامی هاو كاری ده سه ات، چاره سهری نه خ شه كان به وه ده د ز ته وه، كه له شار دووریان بخاته وه، له سر سنوور ئیشیان پ بكات، له به ره كانی جهنگدا خه نده قیان پ لا دا.

خه کی ئم شار ه گهر شهر کی دهره کیان ب په ی ه و نه كهن ئهوا له ناو

خـیا نـدا له بـ ئیشیدا یه کتر دهـځـن چو نکه (دیلاوار ئه وهی ۱۱ ایگر تبوو هـځـز نه بوو، چه ک نه بوو پلانی سهربازی نه بوو، به ۱۱ کو خه ونی جه نگاوه ران بوو بـ شکاندن دوزمن — ۱۱ مان ل 532) له و دیو سنوور (مه مه دحه سارییه کان) به هه مان شـوه خـیا ن ته یار و ئاماده کردووه بـ جه نگ له و شـه مان نه خـشی بـ او بووه ته وه و اتا خه ونی بینین به سهر برینه وه، پـش هه ۱۱ گیرسانی شه ۱۱ هکه (ئهل مورداد) له یه کم فه سیلی سهربازی (دیلاوار) دا بوو له عه شیره تی غه فوریه، له دوا ییدا له خولی قه ناصیدا یه کم دهرچوو، به ده سیسه یه ک چه ند ر ۱۱ له پـش هـرشه که ی (مه مه دحه سارییه کان) به قه ناص (عه بدولسه لام ماروفی) فه رمانده ده کوژ ۱۱ ت، هه ۱۱ د ۱۱ ت، ئه م کوشتنه ده بـ ته فتیله ی هه ۱۱ گیرسانی شهر، ئاله م کاته دا (مستهر گرین ۱۱ ک) ۱۱ گای گه رانه وهی نا بـ ت به نا چاری هه ۱۱ د ۱۱ ت، به ر ۱۱ که وت له ۱۱ گا تووشی (ئهل مورداد) د ۱۱ ت، که له ۱۱ گای دکتـر (به هنام) هوه ده یه و ۱۱ ت کتـیه که ی (دانیال) له فه وتان دن ۱۱ زگار بکات له گه ۱۱ قاچا خچیه کدا ر ۱۱ کده که و ۱۱ ت تا بیبات بـ لای دکتـر (قاسم شابنده ر) که له به ری سنووری (مه مه دحه سارییه کان) ه، له دوا ی داگیرکردنی (دیلاوار) و کاولکردنی له لایه ن سوپای (مامه دحه سار) ییه کانه وه، شاری (دیلاوار) تا ۱۱ بان و کاول ده کـر، مه زه نده ده کـر، (مستهر گرین ۱۱ ک) له به ره کانی جه نگدا کوژ را بـ ت، وه ۱۱ له پاش داگیرکردنی (دیلاوار) دا، (مستهر گرین ۱۱ ک) د ۱۱ ته وه بـ ما ۱۱ ساردو س، مامی مردووه، چینی ده سه ۱۱ اتدار (سه ی ئه س ۱۱ بان) به رپرسی سوپای باغه وانه کانه، (حاکم یاسین) سهر ۱۱ کیانه، خـی و دارو ده سته که ی هه ۱۱ ها توون، ئایا ئه نجامدانی جه نگ دهرمان و چاره سهره، بـ نه مان یان گ ۱۱ ینی شیواز و ۱۱ هه نده کانی خه ونی جه نگاوه ران؟، یان زبری ترس له یه کتر به سه بـ پووکانه وهی خه ون و سه قامگیری بارو د ۱۱ خه که، پرسیاره که ئه وه یه له پاش ئه و کاره سات و و ۱۱ رانکاریانه ی جه نگ و کوشتاره کانی، ئایا (مستهر گرین ۱۱ ک) ده گه ر ۱۱ ته وه بـ ز ۱۱ دی خـی یان بـ ئه به د به ج ۱۱ یده ه ۱۱ ۱۱ ت، هه ۱۱ بژارده که هه ۱۱ بژارده یه کی بوونه گه رییه، بـ ئه م (دیلاوار) هیچ جیاوازییه ک له گه ۱۱ شاری (مه مه دحه سار) دا دروست ناکات، چونکه ئه م به ئاشکرا دانی پیاد ۱۱ ن ۱۱ ت و ده ۱۱ ت (ج ۱۱ گایه ک بتوانم رزگاری خـمی تـدا به ده ست به ۱۱ نم و له م جه نگه دا نه خنک ۱۱ م (دیلاوار) نییه، من سهر به هیچ شار ۱۱ ک و نه ته وه یه ک نیم ته نیا ترس ۱۱ کم به سهر زه ویدا ده گه ر ۱۱ م — ر ۱۱ مان ل 472)

مستهر گرین ۱۱ ک

په یبردن به جیا کردنه وهی ۱۱ ه نکه کانی که سایه تی (۱۱ ینوار زه ریاواری)، چوونه نـو جیهانه تایبه تییه که ی، له ۱۱ گای شر ۱۱ قه کردن و تـگه یشتن

له چه مکی ده قهوه دهستپ ده کات، له گه زنجیره ی ئه و گڼ انکار یا نه ی که له ق ناغه جیا جیا کانی گڼ انه وده دا، هه وتی ووداوه کان به یه که وه ده به ست، تا ده گه ی نه ئاست ځ ناچار ده بین به دواچوون به ئه و پرسیارانه بکه ی نه که له به شایه کانی ده قهوه گه له به بوونه، هه وده دین له ځ ځ گای هزو دهر وونزانیه وه، وه امان ده سکه و، به گومان فکری هه زه درکپ کراوه کانی دهر وون، له سهر دوو ئاست نه خشی خای ده ک شت، یه که م هه زی درکپ کراوی دهر که وته کانی دهر وه، دووهم هه زی درکپ کراوه کانی ناوه خن، به رای ی ځ مانه که، که س ځ به ناوی (ځ ځ نوار زه ریاواری) ده ناسین، ته مه نی شه ستودوو سا ه، له عیاده دهر وونیه که ی مامه سیامه ندی کار ده کات، ههر له و ش ده نوو، به هره یه کی هه یه، ده توان ځ خه ونی که سانی تر بین، په ی به نه نییه کانی دهر وونیان بهر، کات وه نو نه ری پزیشکی و بهر پرسی باری دهر وونی ئیشکه ره کان ده چ ته به ره کانی جه نگ، له بهر نه وه ی به ویستی خای چای پرده بوو له فرم س ځ، ئیشکه ره کان به توانجه وه ناوی (مستر گرین ځ) یان ل نا، له پاش هه هاتنی به مه دحه سار له که سایه تی (حه سن تاج) دا ر ده گ رت، ئایا م ځ خواردن به ده وری ئه م ناوانه دا، به ههر ه کار ځ به ت سه پ ځ نراوه به سهریدا، هه چ له پ که هاته و که سایه تی ده گ رت، ئایا وه رچه رخان له دیدگا و تروانینی فره اهه مده کات، یان ده بنه فاکته ر ځ که سایه تی خای په پته و و سه قامگیر ده کات، یاخود کردنه وه ی دهر وازیه که به زگار بوون و دهر چوون له سنووری نه و که سایه تیه که به (مستر گرین ځ) ناسراوه*، دوا شت شیمانیه نه وه ی ل نا کر که به ځ ځ گایه کدا بمباه سهر شتنه وه و ځ ه توو شکردنی نه و و ځ نانه ی که ویست و حزه کانی له ناو خیدا هه نگی تدا ده دهنه وه منی (ego) په قایل ده کات، ته مه ش له دوا یی درزت که وتنی دیواره کانی گر ځی (خه ساندن) وه سهر هه ده دات که به یه ک ځ له به ره مه کانی سادیونیزمی نه وانی دیکه هه ژمار ده کر ت، له س نگی نه وه ی (مستر گرین ځ)، له ک مه گایه کی توندوتیژو په له ت هه و کوشتن و دوژمنایه تی چای هه ه ناوه، هاوکات دوژمنایه تی له ناوه خندا به ئیره یی و ه شکپ بردن ناوپ شکراوه، ئازاردانی دهر وونی و ماز خیه ت پتر ه نگدانه وه ی به ره مه کی ک مه ایه تیه، زیاتر له وه ی به ره مه کی سروشتی به ت، به یه به دووری نازانین، گیانی ت هه کردنه وه له ناخی (مستر گرین ځ) دا گه یشته وه ته ئاست ځ که ده توان ځ برین ځ له دهر وه دا دروستبکات، هاوسه نگ به ت به و برینه ی که بووه ته به ش ځ له خه س هه تی نه هامه تیه کانی، داگیرکردنی (دیلاوار) له لایهن (مه مه دحه ساری) ه کا نه وه، ناراسته و ځ کلپ کی سحرای ده داته ده ست (ځ ځ نوار) یان (مستر گرین ځ) تا دهر گا د رینه که ی ت ه به خاته سهر

گازهری پشت که له دنیایی بـئاگاییدا دروستبووه ..

به پـای زانستی دهروونزانی تـه وهچی ئه دایکـیه که ئیرهیی له ژـر سایهیدا پهروهـده دهـبـ، بـیه هرگز تـربوونی حزو خواستهـکان بهـخـوه نابینـ، به درـژایی ژیان هر بهـشی چپاندن بووه، کارهـساتی که لهـکه بوو، ئاو نهـدانهـوه، تـنهـگهـیشتن، گو نهـگرتن له داواکانی ناوهـوه، بهـرانـبهـر به دهـرکهـوتهـکانی دهـروهـی منی خود، پهـرچهـکردار کی نهـر نـی فهـراههـمناکات له ئازار، بـیه کاتـ نیشتهـمـنی و بهـرماوهـکانی ابردوو، دهـبنه هـکار کـ بـ چهـسپاندنی سادیونیزم، گهـانهـوه بـ قـناغهـکانی پـشتر، زـر ترسناکتر دهـردهـکهـوت، چونکه سهـرجهـم قـناغهـکانی بهـر له زاوـزیوون، گهـشونمای ووزهی سـکسی (لیبید) هـتدهـکاتهـوه، بهـم پـیهـش له قـناغهـکانی فـرمهـبوونی منی (ego) منی رهـخنهـلـگیراو دهـچـته جـگای بهـرزهـمن (superego) لهـم نهـندهـشدا، هـمیشه منی نهـرگسـیهت ووبهـووی ئهـم دوو منه دهـبـتهـوه، ئهـمهـش لـکترازان و یزبوونی لـدهـکهـوتـتهـوه، گـشهـگیری ئهـنجامـدهـدات، بهـام منی نهـرگسی (خودئوینی) بـ داکـکی و پارـزگاریکردنی خـی، ناچـته ژـر ئهـم بارهـوه به لاـگاـدا دهـروات، به کردهی خستنهـسر (projection) چپاندنی ههـست وحهـزهـکانی دهـگر نهـتهـوه بـ هـکاری بـماوهـیی، بهـم شـوهـیه دهـتوانـ پاکانه بـ خـی بکات و دـی خـی بداتهـوه (ئهـن یهـکـک له مامهـکانمان کاتی خـی له عهـشقدای مردوو، بهـام تا ساتی گیانکـشان نهـیوـراوه ازی خوی بهـیان بکات، شتهـکه له خوـنماندایه — مان ل 58)، له پهـیوهـندی ئهـویندا، پـسـهـی (خستنهـسر) لای مرـقی پـگهـیشتوو، کردهی توانهـوه و ئاو تهـبوونی دوو خوده، هـنگدان و یهـکبوون و وهـرگرتنی ههـستهـکانی یهـکتره، ئهـوین شکاندنی ئا بـوقهـی نهـرگسـیهته، ئهـمهـش یهـکناگر تهـوه له تهـک گیانی نادروستی کهـس کی نهـرگسی وهـک (مستهر گرینـک)، به پلهی یهـکهـم چپاندنی ههـست وحهـزهـکانی محـا له دواپی ادهـستبوونی خود بتوانی خـی بگـتهـوه، ئهـوهی شتـکی وونکردبـ ناتوانـت ههـمان شتبدات، که منی (ego) بـ پاراستنی پهـیوهـندیهـکانی به جیهانهـوه دهـست به سهـر ئهـوی (id) و بهـرزه منهـوه (superego) بگرـت، چپکردنی ههـسته پیرـزهـکانی ئهـوینداری به پلهی یهـکهـم لهـزهت وهـرگرتن نییه له ئازاردانی خـی، دووهم ئازار گهـیاندن نییه بـ ئهـوی بهـرامبهـر، ئهـوی دولبهـر، ئایا له دهـرئهـنجامی کـتاییدا ملکهـچی جـر کـ نییه له سزادان، بونـک سزا دراوه به ملکهـچی نهـک دژایهـتی، به هـوتی جیا بوونهـوه نهـک به لـکچوون وتهـبایی، به خـبینین و گـشهـگیری، پهـراوـزخستن و نهـناسینی دنیایی دهـروه به کردهی (خستنهـسر) هـ بـ دنیایی ناوهـوه، بـشایی

دنیا یی دهره وه کپی دنیا یی ناوه وه یه، نه ناسینی کهسانی دهره وه، هه وه شانده وهی لکهوت و په یوه ندیه، دابیانی فاکته کانه (بگه نجکی گشه گیرو بگه زموون و کهم هاوربی وهک من ناسینی شارکی ئا زو گه وره وه وهک دیلاوار ئاسان نه بوو — مان ل 52)، (مستر گرینک) باس له ئه زموونی بگه ئه زموونی دهکات، ده بگه ئه زموونی سه ره کی گه نج چیی بگه گهر خگه و یستی نه بگه که گه وره ترین پگه له قه وارهی هه بوونی دا داگیرده کات، به نام تا چ ئاست (مستر گرینک) سه رکه وتوو ده بگه، له گواستنه وهی قناغی گشه گیری و نه بوونی په یوه ندی ئه وینداری، بگه خگه هه گرتن خگه کینه وه نهک له ئاستی خود، به کو له ئاست جگهوت و دهرکه وته کانی دهره وه دا.

درک کردن به پرینسیپه کانی ئازادی، ئایا ده توانی بچته زو قناغی قهره بوونک که بی سی سه قامگیری لکه بکات!، حه زو ویسته کانی دیسپلین بکات، ئایا چاو لکهی ئه و فاکته رانه چین که هه میسه شکستییه کانی (نوار) ی پگه ده بینریت، هه نگی پیا نه وه گرتوو، بوونه ته پگه که ته یه کی سه ره کی له که سایه تییه کی، گهر زیاده یی نه که یی بووه ته مکرک که چاره نووسی دیاریده کات، له بارهی مکرکه وه ناپلیون پنا پرت گووته زایه کی هه یه قسه که مان ساغده کاته وه و ده بگه (حه زی تهره بوو ده گرت بگه مکر، مکرکیش چاره نووسه) 3، ئایا (نوار) له هاوک شهی کوتا ییدا دهرئه نجامی په یوه ندیه کی نه خگه ش نییه!..

هه کاری سه ره کی ئه م بارودخه، پووکانه وهی ئه و په یوه ندیه سروشتییه که له دارشتندا مندا به دایکه وه ده به ستیت، گشه کردن له ئه ستی ده گرت، له باربردنی ئه و په یوه ندیه به پلهی یه کهم، به شگه یه کی استه وخگه دایکییه تی، به پلهی دووه م باوکییه تی، تا ده گاته اده یه کی ئه کتیف، ههر له وه شه وه هاوردهی دهره وه ده کر (کمه گه) هه نگی تدا ده داته وه، به یه ده بینن (نوار) به هیچ شگه یه ک زمانی نابزویت، نه به باش نه به خراپ باسی دایکی ناکات، نه باسی ژیا نی سگس و نه باس هیچ ئه زموونکی ئه وینداری ده کات، که سه رت پی گشت کگه کانییه تی، هه وبی شاردنه وهی ده دات، ئه مهش به و مانایه دت که په یوه ندی (نوار) له تهک دایک و باوکییدا، په یوه ندیه کی استه قینه نه بووه، ههر وهک ژیا نی هه مزی بووه، که هیما زمانی نا ئاگاییه کانی ژیا نی سگسی و په یوه ندی له گه دایک و باوکییدا داپس و ده مکووتیبکات، به هیچ کلوجگه حه زناکات له پنته قوو اییه کانی نا ئاگاییدا، لانه بگه خگی پگه وه بند، به ناچاری قوربانیدان به هیما ده بگه ته زمان و شایه دحای ژیا نی سگسی و په یوه ندیه سگس دارییه کانی، به ههر نرخ و گه گایهک بگه هه و ده دات

باری نائاسایی خئی پرینسیپی یه کم په یوه ندی ئه وینی تار بوو
 بگرته وه، ئاماده یه هموو نه مایشک بکات تا بته جگای سهرنج و
 متمانئ به رامبه ر، به پله یه کم (دایکی)، هه و هکانی له ستک
 نمایشدا خئی ده نو ئن ب پکانی چهن ئامانجک، یه کم ب
 دزینه وهی خئی، دووهم ب گه یشتن ب بهر س بهرو س زو خ شویستی
 دایکی، سههم ب قهره بووی ئه وهسته ئا زه ی که تدا نغر بووه
 داوای وهام و سه قامگیری ده کهن، وهک په رچه کردارک له شوینی
 دیکه دا، ده یخاته کار، ساک له کولیژی حقوق خو نندی، ساک
 ئه ندازیاری خو نند، ساکیش چوو بهر خو نندی فله سه فه، ب ته و او
 نه کردنی هه ریهک له مانه، (نوار) ی نرگسی بیانوو یه کی ده ه نایه وه،
 ب نمونه، ده رباره ی کولژی یاسایی ده ت (مرق یاسای دروست
 نه کردوه تا ک شهکانی خئی پی چاره سهر بکات، به کو یاسای
 دروست کردوه تا ژبانی خئی پربکات له ک شهی ب ک تایی — مان
 ل32)، په نا ب کلیلکی سیحراوی تر ده بات، ده چته ئه ندازیاری **
 له وه وه هه د ب بهر خو نندی فله سه فه، ئه م هموو بازدان و
 جگ رکه یه ب له که نیه، له په شوی دهروونه وه دت، له هه ستردن
 به تاوانه وه دت، ئه و جیگ رکه یه له دهروونه ده یکات قهره بووی
 ب شایه کانی دهروونه، ده یه و ت پریبکاته وه، ک پی ناوه وهی خوده،
 دایک فهرام شیکردوه به دابان نهک به ک مهک و پشتگرتن، به
 جیا بوونه وه و پارادکس نهک یه کگرتن و ئاو ته بوون، ده کر ک پی
 ئه مانه له ب تهی متمان نه بوونی دایکیداک بکه ینه وه، که به قا به
 (نوار) ی کوری ناکات به وهی بتوان ه یچبکات، ئامازه کانی ئه م
 هاوک شهیه و چهن دایه تی په یوه ندییه کان و چ نایه تی ئه وه
 ئاشکراده کهن، که باوکی گه مار دراو و کوری خه س نراو له ناو جهرگی
 ئوین کدان، که به ق و کینه نا ئاگایی دایکدا ئاودراون،
 خه س نراو هگی ز ر قو تره له ق و کینه باوک، قی باوک لاوه کیه
 له مو کایه تی دایکدا کورته ده بته وه، وهک قی دایک سهره کی نیه،
 به وهی ئه و دایکه له بنه رته دا کوره کهی ده سه پاچه کردوه،
 ب به شیکردوه، پشکی ئه وهی نادات که خاوه ن خئی بت، چاره نووسی خئی
 دیاربکات، ه یچ نه بت بتوان له بچوکتین شتدا کابه ری باوکی
 بت، به هموو دوو عایهک نه ت ئامین، چاوشک نراوه، خه ساندن و
 بده سه اتی ئوم دی پ به خشیوو، حوکی ئه م نا ئوم دییه به کرده ی
 (خسته سهر) وهک تین نهک ته نیا لای باوکی، به کو له سهرجه م
 که سه کانی خ زانه که یدا ده خو ندر ته وه، له دوا ی ته وانه کردنی
 خو نندی فله سه فه دا به ته و او وه تی ده چه سپ، (وازه نانم له خو نندی
 فله سه فه باوکی به ته و او وه تی نا ئوم دکردو ناوم له ناو خوشک و
 براکا نمدا وهک که سکی بکهک و خ نه ناس ده نگیدایه وه — مان. ل

له مه به دواوه بـ باوکی وون بووه وه که بـ هیچ شتـك دهست نادات، چیی ماوه ته وه بیگرته بهر که نه کراوه دهرهق به (نوار) ته نیا له کاتـكدا ئه می داماو رـپـده گـرا، خـی نه مایشه کرد تا ئا فره می ئه وان به دهسته بـنی، ئه وانیش سهرقاـن به دارشتنی ئه جیندای پیلانـك، که له چینه قووـه کانی نا ئا گایدا، سیناریـ بیان بـ کـشاوه، به لینگوو قووچی پاداشتی ئه ده نه وه، له پشت پهردهی خـشه ویستیه وه، ئاراسته ی خـلادان و دوورپه رـزی هـهـده بـرن، چاره نووسی (نوار) له گهـ خـیـاندا پـلین ده کهن، ژیا نی هاوسه ری ده خه نه سر شانـی ژیا نی، ده یانه وـت ژنی بـ بهـنن، نهـك بـ ئه وهی دابمه زرـت، ژیا نی کی ئاسووده به سهر بهرـت، باوکی چاـك ده زانـت ئه م به کهـکی هیچ نایه ت، جومگه کانی لـك کراوه ته وه، ئاینده ی دیار نییه، ئیتر دامه زرانندی چی، له کـی خـیانی ده که نه وه و سکریده کهن، ئه م پـش دامه زرانندن یان هاوسه رگیری ده بـ ئاشتبکرـته وه، یه که م له گهـ خانه واده که ی خـیدا، دووه م له گهـ کـمه گاکه ی به مهرجی استکردنه وهی ئه وان و اساندنی خـی، نهـك پـچه وانه که ی، منی (ego) بـ ئه وهی استی و گومان جیا بکاته وه، ده بـت پته وو بهـهـزیـت، به وهی دنیا هه موو چه وته، ئه م به ته نیا استه، ههر له م دهرچه یه شه وه یه ده بـ ژیا نی بـت که سی تر به و شـوه یه نه ژـت، دوالیزمه ی دهرکردنی (نوار) پاش شکستییه کان و گهـ انه وهی بـ ناو قاوغ و ژیا نی کی نـی له ناو خودو منی (ego) دا پارادـکسی نه توانه وهی خودـك له خودـکی دیکه دا ئه نجامده دات، ده کرـ به هیوای شکاندنی ئا بـوقه ی نـرگسیه ت ژیا ن له باوه شبگرـ، به په له ئاماده باشی ابگه یه نـت به ازیبوون نهـك به خـشه ویستی(من له کـتای بیست و سـ ساـی ته مه نمدا شتـکی ترسناکم تووشهات شتـك که خـشم هـکاره کهیم خانمـکمیان بـ دیاریکرد تا بیخوازم، که کورـکی ئارام و شهرمنیش بووم ههر زوو پـشنیاره کهم قهـبووـکرد و رازیبووم بـ هیچ خـشه ویستییهـك — مان ل 34) ادهستبوونی (نوار) به هاوسه رگیری ئه نهـلـگه له گهـ ئه و په یوه ندیه شاراوهی که له تهـك دایکیدا هه یه تی، ئه وهی دایکی له می سه ندووه، ئه م ناتوانی وه ریبگریته وه له تهـك ئه و که سه ی که ده یه وـت هاوسه رگیری له تهـكدا بکات، واتا له گهـ (سابات) دا.

رـنوار که سـکه، دهرئه نجامـکه نهـنی خـی هه یه، ده بـ که سـك هه بـ بیخوـنـته وه له سهر بنه مای گـینه وهی هه ستـك که ته واکردنی یه کترین، شوناس فره اهه مبکات، ئه وهی (نوار) هه راسان کردووه، نه بوونی په یوه ندیه که، که له سهر بنه مای ئه وینداری دانه مه زراوه،

هاوسه گرگيريه کي عاده تيبه، ته نيا ما پیکه وه نانه و هيچی تر، به بـ
 حـی خـه و یستیه، ئه م چتر بهرگه ی ووداوه کانی و ابردو و ناگرـت،
 ده یه وـت سیسته می یاده وه ریه کانی و انین و هزری بگـت، ئه و
 ئه زموونه دووباره نه کاته وه که باوکی به دایکیه وه به ستووه، ئه میش
 به وانه وه وه کـ قوربانیه کـ گیری خواردووه، قوربانی خـزانـکـ، خـای
 له خـه و یستی و له میهره بانی، ناسین و په یبردن بـ و ابردووی خـای
 پـداگیری له بریاره کانی سووک ده کات، هاوسه گرگيريه که ی په کده خات،
 به سـینه وه ی پیلانی هاوسه گرگيريه که سـینه وه ی خـای دووپات ناکاته وه،
 به تایبته ئه و کاته ی بـ یه که مجار وه کـ په رچه کردارـکـ متمانه به خـای
 ده کات، ده توانـ خه و ئه وانی تر ببینـت، ئا له و ساته ناسکه دا،
 خه و نـکی عاشقانه ی ده بینـت ده زانـت که (سابات) که سـ دیکه ی
 خـده وـت، ئا ماده شه وه کـ قوربانیه کـ له گه ئه مـدا هاوسه گرگيری
 بکات، چ هاوسه گرگيريه کـ وه کـ هی باووبا پیرانی، وه کـ هاوسه گرگيری
 (دیلاوار) له گه مـژوودا، یان له گه کـتـبی (هه وره کانی دانیال) دا،
 ئیستا تاقیکردنه وه ی زه مه نه له سهر و تکرده وه ی پـدراوه کانی
 و ابردو و، ئیستا زگار بوونی (نوار) ه له کویلا یه تی بریار
 وه رگرتنه، مالئاوایی هه تاهه تاییه له (سابات) ئه م جیا بوونه وه یه ی
 (نوار) پـگه ی باوکی له قده کات تووش شـک و ناره حه تیده کات بـ یه
 زـربـ به زه بیانه سزایه کی دهروونی تووندی ده دات، دوو ساـ له
 دوکانـکی به تاـدا گیریده کات، سهرجه م بـ ئومـدی و نه هامه تیه کانی
 (نوار) به کرده ی (خستنه سهر) به کـی وازو خورپه کانیه وه که به دوای
 یه کـدا که هـکـوون، ههر له په یوه نـدی خـزانی، هه وـدان بـ
 به ده ستخستنی باوه رنامه وه و هه موو ئه مانه بـ سه لماندن و ازیکردنی
 حـی نـرگسیه تی بوو، پـکردنه وه ی ئه و که موکوـ یانه یه که دایکی پـی
 به خشیوه، کاردانه وه ی هه موو ئه مانه ئیستا وه کـ خه نجه رـکه ته شـری
 لـده دهن، ئه و کون و که له به ره ی پـده گرـت که خوازیار بوو له
 ناویاندا به رده وامی به ژیانبدات، وهـ هه موو ویشتن، به تاـبوون
 وه کـ ئه و دوکانه به تاـهی باوکی که هه سـتی نیرگسیه تی ئه می
 پـده کولـنـته وه، زاماری ده کات، دوکانـکی به تاـ و مرـقـکی به تاـ،
 ، بـ ماوه ی دوو ساـ، نه ئه م پرسیار ده کات، نه باوکی لـیده پرسـت،
 له نـی به یانیه وه بـ شـشی ئـواره، له دوکانـکی به تاـ، بـ ئیش و
 بـکار، به دیار ته له فـن و کورسی و مـزو قاسه یه کی به تاـه وه ده بـ
 دانیشـنـت، ئه م سزایه ته نیا له بهر ئه وه یه (نوار) وه کـ مرـقـ
 ئه وه و ته ده کاته وه که وه کـ ئه وانی تر بـت، ناتوانی له دنیای
 ئه واندا زیندگی بکات، پـده چـت ئه م له چاو ئه واندا، له جیهانـکی
 شیزی (فصام) دا بژی، که واته ده کـر هه نده کانی که سایه تی (نوار)،
 ئه وه بدات به ده سته وه، که بوونایه تی ئه وه نییه که هـشیاریمان

دیاریبکات، به ٲکو هٲشیاریمانه سکوچی بوونمان له ژياندا دیاریدهکات و ئاراسته‌ی دهکات، به‌م کرده‌یه‌ش دووجار تووشی وونبوون ده‌بٲت، یه‌که‌م له که‌مکردنه‌وه‌ی به‌هاکانی جیهانی دهره‌وه، به‌وه‌ی گٲیان ناداتٲ و بٲده‌نگی هه‌بٲزاردوه، دووهم به‌گه‌وره کردنه‌وه‌ی جیهانی ناوه‌وه، به‌رگه‌ گرتنی له ژیانٲکی بٲمانا و بٲ بوون و بٲبه‌ره‌هم، نه‌بوونایه‌تی به‌گه‌ی بوونیه‌تی چه‌وسا‌ندنه‌وه‌ی ئه‌وانی دیکه بٲ ئه‌م، ته‌نیا له سٲنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌یه که له‌وان ناچٲت، ئه‌مه‌ش پاٲنهرکه بٲ دهرچه‌ی بوون، که‌خٲی تٲدا فه‌راهه‌مده‌کات، چونکه بوونٲکه له بوونه‌کانی تر ناچٲت، به‌چه‌وسا‌ندنه‌وه‌ی ئه‌وانی تر بوونی خٲی ده‌سه‌لم‌نٲت، له نائاماده‌بووندا، به‌هٲشیارییه‌وه ئاماده‌ بوون به‌ده‌سته‌خات، هٲشیاری ناکه‌ویته دهره‌وه‌ی ئه‌م، له ٲٲگای ئه‌وانی دیکه‌وه بوون و پٲگه‌ی خٲی ده‌دٲزٲته‌وه، ههر له سٲنگه‌ی ئه‌مه‌شه کاتٲ دکتٲر سیای مامی دیبات وه‌ک هاوکارٲک له‌عه‌یاده‌که‌ی کاربکات، ئه‌م یه‌کسه‌ر ٲازی ده‌بٲت و ههر له‌وٲش ده‌خه‌وٲت، ده‌گه‌من نه‌بٲت نایه‌ته‌وه بٲ ماٲی باوکی، نایه‌ته‌وه بٲ دٲزه‌خ و سزا، چونکه چاک له‌وه گه‌یشته‌وه که له ناو زیاتر هیچ شته‌ک ئه‌م به‌و خانه‌واده‌یه‌وه نابسته‌ت، جوهران خه‌لیل ئاسا ده‌ٲٲت چیت‌ر (مناٲه‌کانتان مناٲی ئٲوه نین)، له‌ره‌وه یه‌که‌م خٲی وه‌گٲانه له ژيانی (ٲٲنوار زه‌ریباوی) شکاندن‌ی چه‌مکی ملکه‌چی فه‌راهه‌مده‌کات.

ده‌رگای یه‌که‌می هٲشیاری ده‌کاته‌وه، یاخی ده‌بٲت له خٲزان، ژيانی ته‌نیایی هه‌بٲه‌بٲزٲٲت و به‌درٲژی رٲمانه‌که هاوسه‌رگیری ناکات، وه‌چه ناخاته‌وه، نابینین به‌لای ٲه‌گه‌زی مٲینه‌دا بٲوات، به‌شٲوه‌یه‌ک له شٲوه‌کان به‌ره‌نگاری ه‌زو ویسته‌کانی جه‌سته‌ی ده‌بٲته‌وه، به‌ناچاری له پاش تیمارکردنی زامه نٲرگسیه‌کانی له به‌رانبه‌ر پیدراوه‌کانی دهره‌وه‌دا، جگه له شهرٲکی به‌وه‌کاله‌ت هیچ هه‌بٲزاردیه‌کی دیکه‌ی نییه، ئه‌وه نه‌بٲ به‌لارٲگادا بٲوات، چیت‌ر ململانی دژی ئه‌م، شهری ئه‌م نه‌بٲت، گوٲانکاری کٲمه‌ایه‌تی، چاره‌نووس پیشه‌ی ئه‌م نییه، وه‌ک له‌مه‌و پٲش ئاماژه‌مان بٲ کرد، ژيانی زنجیره‌یه‌ک بوو له کیشه‌وه له دٲراندن و قوربانیدان، له سٲنگه‌ی ئه‌وه‌ی شهری نٲرگسیه‌ت ئامانجه‌کانی دیاریناکات، ئیت‌ر نه‌پٲویستی به‌هه‌بوونی کٲشه‌یه، نه به‌ململانی، هٲز له ناخدایه، له کانگای خود دایه، ٲه‌هایه به‌پٲی سه‌رحه‌م پٲوه‌ره‌کان، هه‌ست ناکات پابه‌ند بٲ به‌په‌یوه‌ندیه‌که‌وه یان به‌که‌سٲکه‌وه، به‌کارخستنی نٲرگسیه‌ت ناچٲته دٲخٲکه‌وه، ته‌نیا خود بخوٲنٲته‌وه به‌ٲکو بٲ سه‌رحه‌م که‌ره‌سته‌کانی درٲژ ده‌بٲته‌وه، بٲیه (ٲٲنوار) ئه‌و کاره‌ی مامه (سیا) بٲی ده‌ست‌نیشان‌کرد وه‌ک له پٲشتر ئاماژه‌مان بٲ کرد زٲری به‌دٲ بوو، له‌به‌ر چه‌ند هٲیه‌ک وازی له

[illegible]

سەرجه‌م نووشووستیه‌کانی به کرده‌ی (خستنه‌سەر)، له ده‌روونی ئەو ئیشکەرانه‌دا دەبینێ کە بێ کرێکاری بێ خەنده‌ق لێدان هوانە‌ی چیاکان کراون ، (نۆوار) نایشاریتەوه، به ئاشکرا پێی لێدەنیت و دەتێ (ئیشم ئەوه‌یه گونا‌هی هه‌موو خه‌کانی گونا‌ه‌بار ب‌خه‌مه ئەستێ‌ی خێم من پێشهم داوای لێبوورنه — نۆمان ل 227) ئەم ده‌سته واژه‌یه به مکیاژه‌وه هوانە‌ی ده‌ره‌وه کراوه، به‌ئام له ناوه‌خندا به‌خێرسکی به‌م جێره‌یه، (گونا‌هی من له ئەستێ‌ی خه‌کدا‌یه، گەر پێش‌یه‌ک هه‌بێ، ده‌بێ داوای لێبووردن بێ له‌ من) چونکه‌ من له‌وان ئینسانیترم، نێرگسیه‌ت و خود ئەوینی (نۆوار) گه‌یشته‌وه ته‌ ئاستێ، پیغه‌مبه‌ر عیسا ئاسا ئاماده‌یه بێ ژیا‌نه‌وه‌ی ئەوان، بوونی خێ‌ی بکاته‌ قوربان، گەر نا خێ‌ی ده‌ژێت و ئەوان ده‌کاته‌ قوربان، ئەمان له‌ یه‌ک کاتدا هه‌م جه‌لادن، هه‌م قوربانیشن، هه‌روه‌ک بێند حه‌یدری شاعیر له‌ یه‌کی‌ک له‌ هه‌نراوه‌کانیدا ده‌تێت (ئە‌ی تێ‌ی بکوژو کوژراو .. تێ‌ی برین و تێ‌ی چه‌ق) 4 دنیا هه‌مووی چه‌وته‌و گونا‌ه‌باره، (نۆوار) به‌ تاق و ته‌نی ئاسته‌و خێ‌به‌خشه‌ گونا‌ه‌یان هه‌ده‌گر، به‌م کرده‌یه‌ش ده‌بێ له‌ ژیا‌ن‌کدا بژێت که‌سی تر به‌و شێ‌وه‌یه نه‌ژێت، هه‌ستکردنیش نییه‌ به‌ ژیا‌ن و به‌ بوون، گەر ووبه‌‌ووی مردن نه‌بێته‌وه، جیاوازی به‌ینی مردن و ژیا‌ن ناکات، هه‌ندێ جار ژیا‌ن وه‌ک مردن وایه، مردنیش ته‌نیا ئومێد له‌ ژیا‌ندا، له‌ مردندا نه‌ بوێری هه‌یه، نه‌ هه‌بژاردن، نه‌ رزگار بوون و نه‌حه‌وانه‌وه، سزایه‌کی ئە‌به‌دییه، هه‌گرتنی خه‌م‌کی ئە‌نت‌ل‌ژییه، به‌ ئاماده‌ بوونی ئاماده‌م، هه‌م، پێچه‌وانه‌ی ئە‌زموونی خێ‌شه‌ویستییه که‌ هه‌رگیز نامکاته‌وه به‌وه‌ی جاران، چیت‌ر نۆگا ناده‌م، ئومێدو چاوه‌روانی ب‌مکوژێت، من ئە‌وسا به‌یه‌کجاری مردم، که‌ به‌های خودی له‌ ده‌ستچووم گه‌‌ایه‌وه (سابات) م‌سه‌پیه‌وه و فه‌رام‌شم کرد، زه‌رده‌خه‌نه‌ی تێ‌راوم گه‌رانده‌وه، (نۆوار) بێ شاردنه‌وه پێ‌ له‌و ئاستیه‌ ده‌نێت و ده‌تێت (چ خێ‌شبه‌ختی و بار سووکیه‌که که‌س خێ‌شی نه‌وت، چ نیعه‌م تێ‌کی گه‌وره‌یه هه‌مووان فه‌رام‌ش‌تیکه‌ن — نۆمان ل 323) به‌ مانایه‌کی دیکه به‌ کرده‌ی (خستنه‌سەر) ده‌کرێ به‌م شێ‌وازه‌یه ئاستی بکه‌ینه‌وه (چ خێ‌شبه‌ختی و بار سووکیه‌که، که‌ست خێ‌شی نه‌وت، چ نیعه‌م تێ‌کی گه‌وره‌یه هه‌مووان فه‌رام‌ش‌یکه‌یت) ده‌روون‌کی خێ‌ی وه‌ک دووکانه‌کی باوکی، له‌بار بردن، نه‌ له‌ خاچ ده‌درێت، نه‌ به‌رده‌باران ده‌کریت، نه‌ سزاده‌درێت، نه‌ وه‌ک ئە‌وین ده‌توانێ گه‌مارێ نێرگسیه‌ت تێ‌ک‌بشک‌ێنی، (که‌مترین راده‌ له‌ نێرگسیه‌ت ژیا‌ن ده‌پارێزیت دوا ئاده‌ش ژیا‌ن وێران ده‌کات) ئە‌ریک فۆم 5 .

ئافره‌ت ئە‌و پیاوه‌ی خێ‌شده‌وت که‌ داوای بکات نه‌ک ئە‌و پیاوه‌ی په‌یوه‌ندی له‌ گه‌‌یدا هه‌یه و داوای ناکات، ئە‌ی که‌واته‌ بێ (سابات)

(نوار) هتکردهوه، ئایا بهس له بهر ئهوهیه که (نوار) له
 گای خهونکهوه په یوه ندیه شارهوه که ئاشکرا دهکات، ئایا ناب
 (نوار) له بنه رتدا ئه و و نه یی ب دروستکردب، سه لماندنی ئه و
 و نه یه بکاته قیزا تا (سابات) له گه یدا نه گونج، به
 ناراسته وه خ هتکرده وه که بخاته مل سابات هوه، چونکه (ئه و پیاوه
 که و نه ی ژن ب خای دروستده کات و ژن ته نها خای له گه ئه و
 و نه یه دا ده گونج) 6، خودی (نوار) به و نرگسیه ته وه ناتوان
 خودك ئاو ته ی خودکی تر بکات، به یه ئه و خه و نه ته نیا بیانویه که،
 ب شکسته نانی ئه و هاوسه رگرییه، استیه که (نوار) ئه و ی ناو
 و نایه و خای خراپ بکات، به کو خراپه که ده خاته ئه ستی، ئه وه تان
 خه یا ده کات، دی خای ده داته وه، له بری ئه و، به زمانی ئه و ی
 نا ئاماده، ده دویت ده ت (له بهر ئه م عه قهت عاشقت نه بووم — مان
 ل 323) کام عه قه! ئه و عه قه ی که هگی له یه کنه گه یشتنك مه یسه ر
 ده کات، سه رچاوه که ی جیاوازییه که، گه مه یه که، به هتکرده وه،
 یساکانی هاو بیرکرده وه له خ ده گرت، نه داککی له حه زه کانی
 ده کات، نه هیچ، ب زیاده ری ک مدراوه، دژواره ده سکاری بکرت،
 (سابات) ژیا نی ده ویت (نوار) یش وه قوربانی ک مه نسک، بوونی
 خای هتکرده وه ته وه خای به مردوو ده زان، دوانه ی ژیا ن و مردن
 له ژر يك سایه دا ک نابنه وه، ئاماده بوونی یه کیکیان، نا ئاماده بوونی
 ئه وه ی دیکه ده سه لم، ئیراده ی جیا بوونه وه ی له (سابات) و
 هه بژاردنی ژیا نی ئازادی و دوورپه رزی، له به ره نگای و له بریاری
 ئازایه تیه وه نایه ت، به کو له ترسنکی و ب ئیراده یه وه دت،
 ئه گینا چن وا به سانای ده سه ردار ی (سابات) ده ب، که له ناوه خندا
 خ شیده ویت و هه ند جار یش بیر ی ده کات، (مسته ر گرینك) باک
 اوندکی خشی له گه ئه زموونی خ شه ویستیدا نییه،

اساندن ئاراسته یه ب ئه وین، پشتکردن له ئه وین و نه یه کی زیندوو
 ب سزای ده روونی، شیزوفرینا گه نه چته چوارچه وه ی زه ینه وه که له
 گه شکسته یه کانی دا گوزارشت له ک شبه ندیه کانی ده کات ده نه ی
 جگیرکردنی ابردوو ده کات ده یانگه ر نه ته وه ب ق ناغی (نگوص) و اتا
 ق ناغی پش خای، به مانای گه انه وه ی په یوه ندی (مسته ر گرینك) له
 تهك دایک و باوکیدا، به وه ی بابه تی یه که من له ئه وین و له ق،
 شیزوفرینا ب ده سه لات ی مر قه له ده ربازبوون له ده ستی ابردوو و
 در یژبوونه وه ی م ژوویه که یه تی) فیلیب ریف 7، ئه م ترسنکه، به اده ی
 ئه وه ی نیشته مه نییه کانی ابردووی ترسکیان تدا هه کک یوه که
 پارسه نگه به ترسی ئاینده، له ئاینده ده ترس، خای پایی له ده نیت و
 ده ت (من که سکی ئازانیم ترسنکم هه ر له حاکم و فه رمانده نا ترسم،
 وهك سه گ له مام و باوکیشم ده ترسم — مان ل 338)، ترس و فوبیای

ئەم لە ناۋوونى ئايندە، ما يە پوۋچىيە، ھەمىشە بىلەن مردنى خەي دەگرىيەت، خود شەخس قەي ئەو ھى بىلەن دەكەت كە ئەمە سزايەكى دادپەرۋەرەنەي تەنبايە، نام بۈۋنە بە شوۋىن كەۋە كە بە درىژاى مەژۋو بىلەننى خەي لىلەن، لە كوشتىنو بىرىن و سەربىرىن، تا لە خەۋنەكانىشدا بىلەن سەربىرىن دىنە سەرت، توندو تىژى لە ناخى خەي كى (دىلاۋەر) دا يە لە دەر زەمانەۋە (دانىال) ئاشكرەي كىرۋە، بەرگەي ئەو دىخەي نەگرتۋە، ئىستە (مستەر گرىنەك) (دانىال) ئاسا بەرگەي ئەو دىخە ناگرت، مامە خەمەيە، ھەست بە گوناۋە دەكەت، ئەمىش ۋەك (دانىال) دەزانەت كە خەي كى شارى (دىلاۋەر) تا ترسى خەيەن لە بىرەرنەۋە بىلەن گوناھبارەك دەگەرەن، تا ئاۋىنە ئاسا، نەھامە تىيەكانى خەيەننى تەدا بشارنەۋە، ئەمىش ۋەك پەرچە كىردارەك، خەيەك خەيەنەرى لىلەن بە كىرەي گىرەن ئەنگە ئىژى دەكەت، چار نىيە (دىلاۋەر) لىلەن زىل و زەبەلەك بە ناۋى نىشتىمانى بۈۋنەۋە، ھىچ لىلەن گەيەك، ھەي بىژاردەنەك لە بەردەم ھاۋى تەدا ناھەيەتەۋە، يەن دە بىلەن بە جەنگاۋەر، يەن بىلەن ھەتە سەربىلەش و بىلەن ئومەد بىلەن، بىلەن بە (گرىنەك)، كەتەب و شەرىەن نەۋتۋە، ئەم ۋەك (دانىال) بەرگەي درى ناگرت، سەرەتە لە (ئەنۋار زەرباۋى) ۋە بە (مستەر گرىنەك) ناۋدەر دەكەت، جەگە لە مەژۋو (دىلاۋەر) زىرەش (دانىال) بە (گرىنەك) ۋە دەبەستە، گەر بەراۋردەك سەرىپەي لە نىۋان (مستەر گرىنەك) و (دانىال) دا بىكەن دەبىنەن***

دەركەۋتنى (دانىال) لە گەيە مەژۋو قەسەبەخانەكاندا دەستپەدەكەت، دەزانەت چە ترس و خەيەنەك لە ناۋىەندايە، دەزانەت جانەۋەرەكان لە دەرەۋە نىن، بەكەۋە لە ناۋى دىلە خەمانە، لە بەرامبەردا دەبىنەن (مستەر گرىنەك) ىش لە گەيە تەشەنە كىردنى خەۋنى سەربىرىن و لەگەيە تەپە لىلەن جەنگدا دەرەكەۋەت، لە لىلەن گەيە بىننى خەۋنى ئەۋانى دىكەۋە دەزانەت چە ترس و خەيەنەك لە ناۋىەندايە، جانەۋەرەكان لە دەرەۋە نىن، بەكەۋە لە ناۋى دىلە خەمانە، (دىلاۋەر) چۈۋە تە جەنگەكى مەزەبىيەۋە سەد سەيە خايندەۋە، بە ھەمان شەۋە لە ئىستەدا (دىلاۋەر) دەچەتە جەنگەكى مەزەبىيەۋە كەتەيە دىار نىيە، (دانىال) ترس دروستنە كىرۋە بەكەۋە دىزىيەتەۋە، (مستەر گرىنەك) ترسى دروستنە كىرۋە، بەكەۋە پىادەي ترس دەكەت، لە لىلەن گەيە خەۋنەۋە ترسى ئەۋانى دىكە دەبىنەن، و دەيەندەزەتەۋە، لى (دانىال) ھاۋەر نىشانەي ترسەكانە، بەلام لى (مستەر گرىنەك) گىرەن نىشانەي ترسەكانى (دىلاۋەر)، لەكەتى (دانىال) دا يەكەمىن كەمەيە نەيەننى دروست دەبەت، ئىشەن زىگار كىردنى مەكەنە، لەكەتى (مستەر گرىنەك) دا ھەمان كەمە دروست دەبەن، تەيدا دەبەن بە ئەندام، پىرەفەسەر

به هنامی هاوئی، (زه هاو) ی پده ناساند، (گریندك) ب ئه وهی خئی پاکبکاته وه، ده ب مرځ رزگار بکات، هر له وشوځنه (زه هاو) ده ناساو زگاری ده کات، (زه هاو) وهك خئی دهر به دهره، هرچی پ ب بیت به (به ګوره م وه امت ده داته وه)، کتببی (هه وره کانی دانیال) له کاری ئه و کمه مه یه، کتببی (خه ون نامه کانی مستهر گریندك) ده توانین له هه مان کمه مه حسبی بکه یین، (دانیال) که له زیندان هه دت، ئیتر کهس نازان ت چی ل دت، ئاخ له (دانیال) کوژی که دا بهر که وتوو، یان هه ها تووه، له بهر که سکی تر دا خئی ګډیوه، له دواي هره کهی (مه مه دحه ساری) یه کانه وه ب ن و (دیلاوار) (گریندك) و (زه هاو) ګای ګه انه ویان نامنی بګر نه وه ب (دیلاوار) به ناچاری هه د ن ب (مه مه دحه سار) له ګا تووشی (ئال موراد) ده بن، که له ترسانا هه ها تووه، به قه ناص فه رماندهی (ماروفی) ه کانی کوشتوو (سهی ئه سمان) سه رکردهی سوپای (باغه وان) ه کان یه کسر (مه مه دحه سار) یه کان به و کوشتنه تاوانبار ده کات، هه ګیرسانی شهر به دواي خیدا دند، (ئهل موراد) نامه یهك و کتببی (هه وره کانی دانیال) ی پیه ب پر فیسر (قاسم شاه ندری) (مه مه دحه ساری) که پر فیسر (به هنام) بی ناردوه، تا زگاری بکات له کاتی داگیرکردنی م زه خانه کهیدا که له لایمن (سهی ئه سمان) وه ئه نجامدراوه، له دواي هره که وه.

له شهوی یه که مه وه، له پاش ئه وهی ناوی (گریندك) و (زه هاو) وهك دوو بی سهرو شوځن ددرت به سوپاو ددرت به ما ی باوکی، ده گنه لای پر فیسر (قاسم شاه ندری) رزگارکردنی کتببه کهی (هه وره کانی دانیال) رزگارکردنی (گریندك) ه له ناو و له نازناوه کهی، له خه ونه کانی له یه کاا کردنه وهی استی و گومانه، د زینه وهی خیه تی، ئایا تا ئه م ساته وه خته وون ببوو، ګریانه کهشی هر له داخ و مه راقی ئه م وونکردنه دا نه بووه!، چن پاکي ئاسووده یی دند، ئاواش ګریان له ناوه خندا گونا ه پاکده کاته وه، له بهر که وته کانی دهره وه شدا، بوونی خئی ه تکراره ته وه له دوایدا چن بوونی خئی ده کربته وه بهر زگارکردنی (زه هاو) بوونی خئی ده کربته وه ئاسووده یی دند، ئیستا له (مه مه دحه سار) له گه ئه و (زه هاو) هی که وون ببوو، ئه م د زیه وه و زگاری کرد تا پاک بته وه، به دوو ناسنامه ی تازه وه دهرده که ون، (نوار زه ریاواری) (مستهر گریندك) ده بت به (حه سن تاج)، (زه هاو) ده بت به (ئهمین لاهوری)، ئایا له رووی دهر ووناسیه وه به تیاری ئاوځنه (زه هاو عه بد) یان (ئهمین لاهوری) وویه کی شاراهوی (نوار زه ریاواری) (مستهر گریندك) نییه، ئایا (گریندك) له ویستگه یهك له ق ناغه کانی ژیا نییدا وهك (زه هاو عه بد)

به پاساوی ترس و دوور پهړۍ زى و ټه تکرډنه وهى ځى سهرجه م وه ټامه کانی به (به ټټ نه بوو گه ورهم)، هه ټټارډنى ئهم به رزگار کړدى (زه هاو عه بد) به ش ټټ نیه له رزگار کړدى لایه ک له م ټووی که سایه تی ځى، وه ټامى (به ټټ گه ورهم) به ش ټټ نیه له ټا بردووی ځى ئایا به بچو کړدى (زه هاو عه بد) و رزگار کړدى گه وره ییه ک به ځى نابه خش ټټ به وهى به ناسنامو و چوونه ن ټو خود ټټ کی نویوه بټټ به (حسن تاج) واتا به خشینى هیمای پاشایه تی له زاراوهى تاجدا ځى به رجه سته ده کات، له هه مان کاتشدا، ئه ویش ده کات به (ئهمین لاهور)ی گه مهى ناو گ ټټ رین، گهر به ویستی ځى بټټ یان له بهر ه ټټ کارى دهر وونى بټټ، ټټ گا به ټټ پرسیار ټټ ځده کات، به دوا چوون به دوا یی ځ ټټ یدا ده ټټ نځ، قایل بوونى (گرین ټټ) به م ناوانه له ځ را نیه، له به شاییه وه نه ها تووه ته بهرهم، ئایا گه مهى ئهم ناوانه له س ټټ نگه ی ئه وه وه ها تووه، که هر ناو ټټ ئه وهى پ ټټ ش ځى ټټ تده کاته وه، یان کړده ی گ ټټ ټټ ین گه شه کړدى ټټ کی دیاله کتیه، له و ق ټټ ناغه دا که که سایه تی (ټټ نوار) ټټ یدا گوزهر ده کات، تا ده گاته پ ټټ چى ځ ټټ رزگار کړدى له و قهیرانه دهر وونیه، که ټټ یدا م ټټ ټټ خوار دووه، دهرچه یه ک دده ټټ ز ټټ ته وه، به ټټ په ټټ ینه وه و په یوه نډیه کی بابه تییه به گر ټټ به سټى دالى ناو ټټ، مه دلوول ټټ کی تازه ی پ ټټ به خش ټټ، تا له گه ټټ که س ټټ کی دیکه دا، له چوار چ ټټ وهى ئه و په یوه نډیه دا ځى بگونج ټټ نیت، واتا به دوو خووده وه دټټ به مافى ځى ده زان ټټ، ئه وهى پ ټټ شوو بس ټټ ته وه به ناو ټټ کی شاهانه ی وه ک (حسن تاج) به ټټ ته وه، بټټ ته ج ټټ گره وهى نازناوه که ی جارانی که به (مستر گرین ټټ) ناود ټټ ر کراوه، که به رجه سته ی ټټ ابردوو ده کات، له ئیستادا ج ټټ شهرمه زارییه، وه ک ئه و ناوه ی ئیستای ج ټټ شانازییه، که له ئاینده دا ځى ده نو ټټ نځ، به که س ټټ کی تر ځى نمایشده کات، وا هه ست ده کات ئه و که سه ی جاريجاران نیه هر ټټ نانى ئهم هانده رهش وای ل ټټ ده کات، له پاش داگیر کړدى (دیلاوار) و کاول بوونى له لایه ن (مه مه دحه سار) ییه کانه وه گه ټټ انه وهى به مافى باوکى، باوک و دایک و ژوورو ما ټټ که ش به ئهم نام ټټ بن ئهم له هره سه ټټ نانى خود ټټ که وه، به خود ټټ ک و ناو ټټ کی تر و به نیشتمانیکی تر گه ټټ اوه ته وه (دوو مر ټټ قى وون و به شارو نیشتمان هیچ شهره ف و شانازییه ک له وه دا نابینین خه ټټ کی ئهم شاره بین — ټټ مان ل 537)

ئهم له بینین و ئه زموون کړدى ئهم دیمه نه دا، دوو چاری ته نگه ژه یه کی ئه نټ ټټ ل ټټ زى نه بووه، به ئاماده بوونى دیارده کان، ئاماده بوونى ځى بسه لم ټټ نځ، به ټټ کو تووشى نام ټټ بوون و دابران ټټ بووه له ځى و له جیهانى ټټ ابردوو، که ټټ یدا ژیا بوو ئه و درزو ویرانکاریه که له دهره وه ټټ وویانداوه له (دیلاوار) هاوکات نیه له گهل ئه و

ویرانکارییهی که له ناوهوهی (مستەر گرینڤک) دا ډوویاندا، له ټاکامی ئه و ب ټومډیهی که به در ټزایی ژیان دووچاری ببوو، له نه بوونی ویست و حزه کانی، به ویرانبوونی (دیلاوار) ئه ت ټر ئاو ده ب ټ و وهك دوژمنڤك ټ ټه ی ته منیک له نائومیدی له (دیلاوار) ده کاته وه، ههست به گونا ه ټکیش ناکات، ئه م ده زان ټ خه لکی (دیلاوار) (بهردهوام ب ټ گونا هبار ټك ده گر ټ ب ټ دوژمنیک ده گر ټ ئه و ئیفلیجی و ترسه ی خ ټ یان له بیر بهر ټته وه — ټ ټ مان ل 189) ئه ی ئه م ئه و گونا هبار ه نه بوو، گونا ه ی هه موویانی هه ټ نه گرت بوو، له ب ی هه موویان نه گریا، ئه ی ئه میش به ج ټ ر ټك له ج ټ ره کان، هه ر به هه مان ب ټ چوون، به تیوری ئاو ټ نه، نا ب ټ ته دیوی دووه می (دانیال) ئه ی (دانیال) هه مان خو ټ ندنه وه ی نییه ب ټ (دیلاوار) که ئه م هه یه تی به وه ی (دیلاوار ب ټ گونا هبار ده گر ټ ت) .. هتد...

به پ ی ئه و به ټ اووردکارییهی نیوان (مستەر گرینڤک) و (دانیال) که له مه و پ ټ ش ئاشکرامان کرد، ده گه ی نه ئه و ټ استیهی که له ز ټ ر ویستگه دا ئه نه ل ټ گن، ب ټ نموونه یه که م هه ردووکیان له که س ناچن وکه سیش له وان ناکات، خو ټ نده وارن یه کی کت ټ ب ټك داده نین، دووه م هه ردووکیان له کاتی ده رکه وتنی شهردا ده رده که ون، س ټ یه م ب ټ وایان وایه که جانه وه ر له ده ره وه نییه به ټ کو له ناوماندا یه، چواره م له ک ټ مه له ی نه ټ نی کار ده که ن ئیشیان ټ زگار کردنی مر ټ فه کانه له کاتی ه ټ رشدا هه ردووکیان هه ټ د ټ ن، لای (دانیال) هاوار نیشانه ی ترسه، لای (گرینڤک) گریان، گریان و هاوار ته واکه ری یه کن له هه وردا ک ټ ده بنه وه، له هاوارو گرمه ی هه وره کاند (ټ ټ حه کان) دا باران و گریان دروست ده ب ټ ت له کت ټ بی (هه وره کانی دانیال) دا یان له کت ټ بی (خه ونه کانی گرینڤک) دا به رجهسته ده بن، له هه ردوو باردا (دیلاوار) چووه ته جه نگ ټ کی مه زهه بییه وه، که واته ز ټ ربه ی به سه رها ته کانی (دانیال) یه کسان و هاوش ټ وهن به وه ی (مستەر گرینڤک) له ژیانیدا دووباره ی ده کاته وه، که واته دژوار نییه، ب ټ ټ ین که (مستەر گرینڤک) و (دانیال) یه کن، گه ر نا ئه و ب ټ شیمان به کرده ی د ټ ناد ټ ن هه ټ گری ټ ټ حی (دانیال) ه، ب ټ پ ټ داگری زیاتر له ب ټ چوونه که مان، به ټ گه یه کی دیکه مان هه یه، (مستەر گرینڤک) گه ر خ ټ ی (دانیال) نه ب ټ ت چ ټ ن ده توان ټ ت بچ ټ ته ناو خه ونی ئه وانی تر، چ ټ ن خه ونه که ی ئه وان ده بین ټ ت، گونا هیان هه ټ ده گر ټ ت، گونا ه ی که س ټك هه ټ ناگیر ټ ت گه ر خ ټ ی سزای نه دا ب ټ، ب ټ که س ټکیش ناگریهت و ئه سرین نار ټ ټ ت گه ر خ ټ ی ئازاری نه دا ب ټ ت و نه چووب ټ ته خه ونیان، ئه وه تان ټ (مستەر گرینڤک) خ ټ ی که س ټکی تر نا قسه که مان پشت ټ استده کاته وه ده ټ ټ ت (ته نیا نه ټ نی مر ټ فه کانم نه ده بین ی به ټ کو هه موو ترسه کانی دیلاوارو ئاوات و

پهلانه کانیشم ده بینی — مان ل 380)، له کټاییدا ده گهینه ئه و
 نه نجامه ی که (مستهر گرینډک) هر خټی (دانیال)ه، (زه هاو عه بد) یش
 دیوټکی شکستخواردووی ټا بردووی (دانیال)ه، (دیلاوار)
 و (مه مه دحه سار) یش دوو دیوی یه کټ پوولن، بټ یه کټ ناژین دیوټکی شکسته
 و ئه وی تریان سرکه و تنه، یه کټ کی گریان، بارانه ئه وی تری هاوارو
 گرمه یه، تووټه بوونه به وهی ټووداو هه یه به ټام گټرټان نییه، مټزوو
 به هه مان شټوه خټی دوو پات ده کاته وه، له ناو هه مان ټووداودا سیزیف
 دیسانه وه به رده که سر دختا ته سر لووتکه ی شاخه که و دیسان به رده که
 به ره و خوارخل ده بټ ته وه، ده چټ ته وه شوټ نه که ی خټی.

دوکانټ کی به ټا و شارټ کی وټران، یه کسان و هاوشټ وه یه، به دیوټ کی
 ټټه کردنه وه و سرکه و تن به و ټټه گه یشتنه ی که منی (ego) گهر ئه رټنی
 بټت و گومانی له سر نه بټت ئه و ټه و گهران به دوا ی هاوشټ وه
 به رپه رچدانه وهی جیهانی ئه وانی دیکه یه گهر هی خټی نه بټت، خټ
 سه لماندن به کراوه یی وه کټ برینه کان به جټ یدده هټ مټ.

ژده ره کان

1 — به ختیار عه لی — هه وره کانی دانیال — چاپخانه ی په نجه ره — چاپی
 یه که م — ناوه ندی ټټه شنبیری و هونه ریی ئه ندټ شه \ بټ چاپ و
 بټا و کردنه وه، سلټمانی شه قامی مه وله وی ته لاری سیروانی نوټ — نهټ می
 چواره م — سا 2015

2 — جورج طرابیشتی — المثقفون العرب والتراث — ریاض ألیس للکتب
 والنشر — الطبعة الأولى، شباط / فبرایر 1991 — ص 26

3 — جورج گرابیشتی — أنپی چد ألانویه — دار الطلیعه للطباعة والنشر
 — بیروت لبنان — الطبعة الأولى — کانون الأول ديسمبر 1984 — ص 50

* — له دوا جاردا بټ دټټه مکردنی باسه که مان له سر ئه م خټه
 لټ کدانه وهی دیکه مان هه یه

** — جارټ کی تر به شټوازټ کی تر دټ نه وه سه ری

4 — یاسین النصیر — شعریه الماو — دار سردم للطباعة والنشر —
 کردستان سلیمانیه — الطبعة الاولى — 2012 ص 111

5 — سه رچاوهی ژماره 3 — ل 50

6 — کټ مه ټټه کټ نووسه ر — گټ قاری ئاییدا — ژماره 12 — ئاشنا بوون به
 نیچه — چاپخانه ی کا ټټ — سلټمانی — ل 29

7 — سه رچاوهی ژماره 2 — ل 15

*** — به داوا ی لټ بورده وه هه ندټ ټسته ی به راووردکاییه انم
 راسته وه خټ له ټټ مانه که وه رگرتووه